

5.5 Array i funktioner

```
PassArray.html x
1 <!-- PassArray.html -->
2 <head>
3 <title>Array som parameter i funktioner</title>
4 <script>
5   function start()
6   {
7     a = [1, 2, 3, 4, 5]
8     document.writeln('<h2>Värdeanrop med arrayelement: ' +
9       'Call by value</h2> a[3] före anrop av funktionen: ' + a[3])
10    modifyElement(a[3]) // Anrop med ett arrayelement
11    document.writeln('<br>a[3] efter anrop av funktionen: ' + a[3])
12    document.writeln('<h2>Referensanrop med hela arrayen: ' +
13      'Call by reference</h2>')
14    outputArray("Original array före anrop av funktionen: ", a)
15    modifyArray(a); // Anrop med hela arrayen
16    outputArray("Ändrad array efter anrop av funktionen: ", a)
17  }
18
19  function outputArray(header, theArray)
20  {
21    // Skriver ut "header" följt av arrayen theArray
22    document.writeln(header + theArray.join(" ") + '<br>')
23    // Metoden join() omvandlar arrayen till en sträng
24    // och skickar sin parameter som avskiljare
25  }
26  function modifyArray(theArray) // Array som parameter
27  {
28    for (element in theArray)
29      theArray[element] *= 2 // Ändrar alla arrayelement
30  }
31  function modifyElement(e) // a[3]'s värde kopieras till e
32  {
33    e *= 2 // Ändrar formell parameter e
34    document.writeln('<br>Parameterns värde i funktionen: ' + e)
35    // Ändrar inte a[3]
36  }
37 </script>
38 </head>
39 <body onload = "start()"></body>
```

Scriptet **PassArray** skapar en array på rad **7** och initierar den samtidigt. Ett av arrayens element skickas till en funktion (rad **10**) och hela arrayen skickas till en (annan) funktion (rad **15**). Det första anropet på rad **10** är som vanligt, eftersom `a[3]` är *ett* värde. Men i det andra anropet på rad **15** är parametern en array, vilket visar att man kan skicka en array som parameter till en funktion genom att skriva arrayens namn, i det här fallet `a`, i parameterlistan. Och detta utan hakparenteser och utan uppgiften om arrayens storlek – som om arrayen vore en vanlig variabel.

Körresultatet visas på nästa sida.

Array som parameter i funktioner

I funktionens definition på raderna **24-28** tas den aktuella parametern `a` emot av den formella parametern `theArray`. Även där finns inga spår av varken hakparenteser eller av arrayens storlek. I funktionen `modifyArray()` multipliceras arrayens alla element med 2 i en `foreach`-sats (sid 98).

Som man ser i körresultatet till höger på sista raden syns denna ändring även efter anropet av funktionen i programmet. I resten av scriptet `PassArray` undersöks om denna ändring av arrayens element i funktionen även syns utanför funktionen, även gäller när man gör samma sak med arrayens enskilda element `a[3]`. Körresultatet visar nämligen att detta *inte* är fallet. Vi ska nu förklara varför?


```
localhost:51347/PassArray.html
localhost:51347/PassArray.h...
Värdeanrop med arrayelement: Call by value
a[3] före anrop av funktionen: 4
Parameterns värde i funktionen: 8
a[3] efter anrop av funktionen: 4
Referensanrop med hela arrayen: Call by reference
Original array före anrop av funktionen: 1 2 3 4 5
Ändrad array efter anrop av funktionen: 2 4 6 8 10
```

Värdeanrop: Call by value

Funktionen `modifyElement()` anropas på rad **10** och är definierad på raderna **30-34**. Vid anropet skickas elementet `a[3]` som aktuell parameter till funktionen och tas emot av den formella parameter `e`. I funktionen multipliceras `e` med 2 (rad **32**). Men denna ändring syns inte *efter* anropet, när `a[3]` skrivs ut på rad **11**. Det är egentligen inte konstigt, eftersom `a[3]` och `e` är två olika variabler som har sin giltighet i var sitt kodområde (scope). Närmare bestämt är `e` en lokal variabel i funktionen `modifyElement()` och är inte giltig utanför funktionen. `a[3]` däremot är arrayen `a`:s fjärde element som har initierats där och gäller i hela scriptet.

Det som händer vid anropet på rad **10** är att `a[3]`:s *värde* som är 4, kopieras över från minnescellen `a[3]` till minnescellen `e`. Kopians värde ändras, men detta påverkar inte originalet, vilket man ser i körresultatet. Denna metod för parameteröverföring kallas i programmering för *Värdeanrop*, på eng. *Call by value*. Beteckningen motiveras av att det är *värdet* på den aktuella parametern `a[3]` som överförs till den formella parametern `e`. Värdeanrop tillämpas automatiskt, när parametern är av enkel datatyp. En helt annan metod för parameteröverföring tillämpas när parametern är en *array*:

Referensanrop: Call by reference

Funktionen `modifyArray()` anropas på rad **15** och är definierad på raderna **24-28**. Vid anropet skickas arrayen `a` som aktuell parameter till funktionen och tas emot av den formella parameter `theArray`. I funktionen multipliceras alla element av `a` med 2 med hjälp av en `foreach`-sats (rader **26-27**). Sista raden i körresultatet visar att denna ändring syns *efter* anropet, när `a` skrivs ut på rad **16**: Arrayens alla element är

fördubblade. Detta är märkligt, speciellt med den argumentation som framfördes vid värdeanropet och med tanke på att den aktuella och den formella parametern har olika namn: `a` och `theArray`. Förklaringen är datatypen `array` som inte längre är en enkel, utan en sammansatt datatyp:

Det som händer vid anropet på rad **15** är att inte arrayen `a`'s värden, utan dess *adress* skickas till funktionen. Ett annat namn för adress är *referens*. Den formella parametern `theArray` blir en referens till samma array som `a`. Minnescellerna till arrayen `a` får nu ett slags alias (referens) som pekar på samma array. När arrayens element fördubblas med hjälp av referensen `theArray`, skrivs ut dem med `a` och har med sig ändringen, vilket man ser i körresultatet. Denna metod för parameteröverföring kallas i programmering för *Referensanrop*, på eng. *Call by reference*. Beteckningen motiveras av att det är den aktuella parametern `a`'s *referens* (adress) som överförs till den formella parametern `theArray`. Referensanrop tillämpas automatiskt när parametern är en *array*, dvs en *sammansatt datatyp*.